

Distrikternes Bister trykkes samlede og kunne af enhver Skattehder forlanges udlædere mod en fastsat lav Betaling, efter at det Fornødne herom i det eller de autoriserede Blade er fundgjort". Jeg skal først gjøre nogle Bemærkninger om det sidste Punkt. Grunden, hvorfor vi have foreslaaet at lade dette udgaa, er den, at vi overhovedet have betragtet denne Regel, hvortil der ganske vist er en tilsvarende Bestemmelse i Loven af 19de Februar 1861, som i og for sig ikke heldig, idet den Offentlighed, der er tilstillet paa den Maade, og som blev indført ved Loven af 1861, vistnok i det Hele ikke har været til Gavn, men kun været til Tilfredsstillelse af en lidet agtværdig Nysgjerrighed, en Bestræbelse for at faae at vide, hvad alle Andre have at leve af, en Tilfredsstillelse for et Publikum, som ikke har Krav paa at faae en saadan Nysgjerrighed tilfredsstillet, og vi antage, at det var rettest, at dette nu kaldt bort, efter som der ved Lovforslagets § 5 er indført en meget hensynsvarende Offentlighed af Bisterne, som ikke fandt Sted efter Loven af 1861. Jeg skal imidlertid med Hensyn til dette Forslag, efter at have samtalet derom med min Medforslagsstiller, bemærke, at vi paa den anden Side erkjende, at denne Del af det i Folkethinget vedtagne Forslag findes saaledes i Loven af 1861, og at det altsaa kan paabe-raabes, at det er gjældende Ret. Hensynet til, at man bør bevare den gjældende Ret, naar der ikke kan udtales aldeles afgjørende Grunde derimod, tro vi at kunne tillægge den Vægt, at vi for ikke at forhale Opnaaelse af Enighed mellem Thingene paa dette Punkt have ment at kunne tage dette Forslag tilbage. Derimod have vi ment, at det vil være rigtigt at fastholde at anbefale til Thinget at gjøre den Forandring, som det er foreslaaet i Endringsforslaget Nr. 1 at foretage i Lovforslaget, som det er vedtaget i Folkethinget, nemlig at Ordene: „af Borgerrepræsentantskabet“ udgaa, hvor der staar Tale om autoriserede Blade, saa at det kun kommer til at hede „Bekjendtgjørelse i det eller de til officielle Kundgjørelser autoriserede Blade“. Vi erkjende, at det er rigtigt, at man i Folkethinget har fastholdt, at det er de autoriserede Blade, hvori Bekjendtgjørelser skulle finde Sted, thi her er ikke Tale om, som det ved et andet Lovforslag blev gjort gjældende at det skal være de mest udbredte Blade, vi erkjende, at det er rigtigt, at her bør det fastholdes, at det er de autoriserede Blade. Vi finde ogsaa, at det er en korrekt Retselse, der er gjort i Folkethinget, naar der i Stedet for „Bekjendtgjørelse i Berlingste Tidende“ er indsat, at Bekjendtgjørelsen skal

finde Sted i de til officielle Bekjendtgjørelser autoriserede Blade, thi vel er „Berlingste Tidende“ for Dieblirket det til officielle Kundgjørelser autoriserede Blad, men saaledes behøver det ikke altid at være; det kan tænkes, at der ved Lovgivningen bliver gjort Forandring deri, og derfor er det ganske naturligt, at Udtrykket faar en mere almindelig Form. Det er kun den Tilføielse, „af Borgerrepræsentantskabet“ autoriserede Blade, vi ere imod, fordi den ikke er rigtigt. Det forudsætter nemlig, at Borgerrepræsentantskabet i Kjøbenhavn har en Myndighed til at autorisere Blade til officielle Kundgjørelser, men en saadan Myndighed har det ikke efter den gjældende Ret. Det er altsaa en Urigtighed, der staar. Man kan naturligvis ved Lov forandre den gjældende Regel om, hvilke Blade, der ere autoriserede, og hvorledes de skulle autoriseres til officielle Kundgjørelser, men Alle ville vistnok finde, at det ikke er tilstedeligt i en Lov om et specielt Forhold som denne, at gjøre Forandring i den gjældende Ret i saa Henseende, men at det maa forbeholdes en særlig Lovgivning, hvis man maatte finde det rigtigt. Vi tro, at det ikke bør ske her, og at det er urigtigt, som det staar her, idet det her forudsættes, at Borgerrepræsentantskabet har en Myndighed, som det ikke har. Det er altsaa en Retselse i Retning af det Korrekte, som vi her foreslaa, og ikke Andet, og den finder sin Berettigelse i at være i Overensstemmelse med Loven af 19de Februar 1861, thi naar de paagjældende Ord udgaa af Lovforslaget, staar der i det netop det Samme, som der staar i Loven af 1861, nemlig „Bekjendtgjørelse i det eller de til officielle Kundgjørelser autoriserede Blade“. Det er altsaa ogsaa paa dette Punkt kun en Tilbagevenden til eller en Forbliven ved det, som Loven af 1861 anordnede, som vi foreslaa ved denne Retselse, og af Hensyn til den Karakter, som Forslaget har, kan jeg ikke tro, at der ved denne Endrings Vedtagelse kan lægges nogen Hindring i Veien for, at der bliver Enighed mellem Thingene om denne Lov og jeg skal derfor anbefale den til Vedtagelse.

Formanden: Endringsforslaget Under Nr. 2 er saaledes taget tilbage, og naar Ingen optager det, er det bortfaldet (Op-hold). Det er saaledes bortfaldet.

Jeg skal blot bemærke, at naar jeg ikke for fandt det nødvendigt at oppebie den ærede Ministers Tilstedeværelse, var det, fordi jeg vidste, at han ikke brød sig derom. Nu er den ærede Minister kommen til Stede og kan altsaa udtale sig.